

מחוויותיו של בן ממשיך ברפת אהבה ממבט ראשון

זו הייתה אהבה ממבט ראשון, ממש כמו בסרטים. אני והטרקטור. כילד קטן הגדל במשק חקלאי, כל נהיגה בטרקטור הייתה מסיבה והרישיון הנכסף היה החלום הרטוב. השיא היה ללא ספק כאשר היה צריך לקנות טרקטור חדש. אז אבא ואני היינו הולכים ובודקים טרקטורים, יושבים עם נציגי המכירות והייתי יושב שעות על גבי שעות על הפרוספקטים הצבעוניים ולומד כל נתון •

ליאור גולן בית שעים

הזיכרון הראשון שלי עובד על טרקטור היה לטעמי בערך בגיל 6-7, ואני לא מגזים. אבא ואני נסענו לפזר זבל אורגני בשדה מעבר לוואדי. הוא על טרקטור פורד ואני על אינטרנש 584 עם מעמיס של יפעת. מרוב שהייתי קטן הייתי צריך להתאמץ כדי לעשות כל פעולה – אם זה ללחוץ על הקלאץ', אז ממש הייתי יורד רגע לצד השמאלי כדי ללחוץ על הדוושה שהטרקטור יעצור. ואז כשעצר היה אתגר חדש וזה לשפוך את הזבל היבש לעגלה עם הידיות שהיו רחוקות מהידים הקצרות שלי. בקיצור – לא נראה לי שזה היה כל כך בטיחותי. אבל מי חשב בטיחותי באותם ימים, היו לנו כמה טרקטורים שהיו אייקונים מבחינתי. האינטרנש האדום שהזכרתי עם הילוכים מדורגים על הכנף השמאלית, פורד 4610 שהיה מחובר לעגלה פורקת ואיתו היינו מביאים בליל טרי ממרכז מזון בנהלל וגם הפורד 6610 הכחול עם ההנעה קדמית שחצי מהזמן היה מקולקל כי פעם הכפתור החשמלי של ההנעה הקדמית היה נרטב ופעם היו רעשים לא מוסברים מאחד הגלגלים הקדמיים.

איזה כייף, התחלתי לחרוש

אהבתי את הטרקטור הזה, הוא היה טרקטור קשוח. שמונה הילוכים קדימה וארבעה אחורה עם ידיות צמודות להגה. לא הכי נוח בעולם אבל בזמנו לא היה מאושר ממני לעבוד עליו. מה לא הייתי עושה עם הטרקטור הזה שהיה בסך הכל 82 כוחות סוס – דיסקוס, ארגז מיישר ואפילו חריש עם מחרשה שהייתה לו כבדה מידי ונקנתה במסגרייה בג'נין. בדיוק בחופש הגדול שבין היסודי לתיכון התחלתי לחרוש את השדות

רק אני והטרקטור

הרחקת יונים ממרכזי מזון ורפתות

הדברת זבובים ומכרסמים ברפתות

הרחקת יונים בשיטות
מתקדמות ביותר

הצלחה בטוחה

מספר רישיון הדברה 1042

היתרי הדברה של
המשרד לאיכות הסביבה

ריסוס
נגד זבובים ברפתות
בכל הארץ בחומרים
מתקדמים ביותר

גירוש יונים

עמית הדברות

קיבוץ בית השיטה 1080100

פקס 04-6537428

עמית המאירי 054-7070780

amitha911@gmail.com

amithadbarot.com

ויותר מהכל, אחד הדברים שעשו
אותי הכי מאושר, היה לנקות
את הזבל מהמדרכים בסככות
של הפרות עם המגרד האחורי
שהורכב על הטרקטור. כמו
כל שאר הכלים במשק (חוץ
מהמחרשה) אבא בנה בעצמו

ושלמה גלס השכן ז"ל פנה אלי כדי שאחרוש לו את השדה
הצמוד לבית. כל הקיץ חיכיתי להזדמנות הזו והתפללתי שלא
יצוץ איזה מחנה נוער דפוק של התנועה בדיוק בזמן
שהוא ירצה.

ויותר מהכל, אחד הדברים שעשו אותי הכי מאושר, היה
לנקות את הזבל מהמדרכים בסככות של הפרות עם המגרד
האחורי שהורכב על הטרקטור. כמו כל שאר הכלים במשק
(חוץ מהמחרשה) אבא בנה בעצמו, והייחוד במגרד היה שהוא
הסתובב על ציר ואפשר להפוך את הסכין כך שאחרי שגורפים
את הזבל קדימה, אפשר להפוך ולדחוף אחורה לכיוון הערמת
זבל שהייתה בקצה הרפת. אז בהתחלה הייתי גורף את הזבל
הנוזלי מסככות הקורל, שחצי משטחן היה בטון, כאשר הפרות
היו נכנסות לחליבה ולא מפספס אפילו מילימטר של זבל.
כאשר הזבל היה יחסית קרוב לערימה, התחיל הכיף הגדול.
הייתי הופך את המגרד ומתחיל לדחוף אחורה את הזבל עד
שהיה מוצמד לערמה וזה היה פשוט תענוג! הכל היה זבל נוזלי
והטרקטור התחלק שם לכל כיוון אפשרי; ככל שהוא התחלק
יותר, ככה החיוך על השפתיים שלי התרחב. עד שבסוף אני
מבין שגם צריך לנקות אותו (ואותי) והחיוך שהיה כל כך רחב
בהתחלה, התחיל לרדת עד שנעלם. ▲